

Quaestio 6^a
 & natura intendat monstrum?

Qⁱ Bⁱ cum dicitur intentione, nam ad monstrum concurrunt et in impe-
 dita, ut dicitur. equus, q^{uod} intendit generare equum uno capite: Et in in-
 peditione, dicitur exuberantia n^{on} est in ea, ut dicitur equus genit^{us} duplex
 caput monstrum. hoc posito Bⁱ in impedita q^{uod} se sumpta n^{on} inten-
 dit monstrum, q^{uod} n^{on} sibi p^{ro}ducere sibi effum similem a se n^{on} s^{ed}
 dicitur d^e se effum suo fine dicitur monstrum p^{ro}ducit. Eadem q^{uod} impe-
 dita una cum impediendo accepta intendit monstrum. Et dicitur
 potari q^{uod} exuberantem n^{on} p^{ro}ducit regis monstrum. Et dicitur
 rati q^{uod} n^{on} intendere aliquem effum e^t in illig^{is} efectionem
 inclinare et p^{ro}ducere: Et n^{on} impedita sumpta cum impe-
 ditione inclinatur ad monstrum cum habeat effectivam vim ad
 illud p^{ro}ducendum q^{uod} est. Un^{de} dicitur etiam in impeditione
 concurrere ad p^{ro}ducendum.

Respondetur q^{uod} dicitur intendit monstrum, q^{uod} esse n^{on}
 spectat q^{uod} dicitur intendit, si n^{on} p^{ro}ducit monstrum seipsum cum ea impe-
 dita n^{on} ita. N^{on} in inferas Deum suo fine frustrare q^{uod} est co-
 ntrarius e^t conditionalis q^{uod} in ita concurrat. Un^{de} absolute p^{ro}ducit
 n^{on} n^{on} intendit n^{on} p^{ro}ducit. n^{on} est q^{uod} dicitur dicitur mon-
 strum e^t in mundo q^{uod} in inferas, q^{uod} ad illig^{is} ornatum n^{on} p^{ro}ducit
 auferant p^{ro}ducit illud.

Finis secundi libri.
 Physicorum.

Liber tertius Philosophicorum Artis.

Caput. I. et. 2.

Quaestio prima.

Recte ne Artes motum deserierat?

Motus sic definitur. Motus est actus in potentia per se in potentia
 i. qd est qd non sit ratio factus motus. De facto motum, appropria
 ei ipsam acquisitioni continuam fluxu ut fit. Sed qd ipsa
 fit qd accretio qd se n. e. multas, atq. adeo nec motus sumpta uo
 in fluxu patitur e. qd congnit. qd accretio ex fit et motus qd
 motus e. ista tendit ad ipsam finem. Hinc e. qd motus de calore
 actus in potentia, actus xij, qd adhuc in potentia ad ultimum.
 rem finem. Cum n. motus durat, alij pars fit accretio.
 da deest. Est in motu, qd p. duat calore in aqm. e. n. p. fec.
 rio aquae, qd calidum est in potentia ad nouam alijm partem calo.
 ris cum motus continue ad finem tendit.

1^a. Deficit parte excludit mem^o q' n' e' actus. 2^a. excludit momentaneas ut generosus subiectus, et ois actus q' factos, ut summa fecerit, subiectum n' manet in potestate hos recipit actus ut p'bet. 3^a. excludit actus imperfectos in eis q'to, ut calorem ut duo in aqua q' iam calefieri desit q' iam aqua n' e' in potestate ad effectiorem calorem, per continuationem motus, q' cessavit. Excludit et' actus momentaneos q'q' fia' imperfecta aegriti, q' n' aegriti per continuationem.

Collige 1°. motus illum q' in utroque p'bet augeri et intendi huius instalia. V.g. n' e' ab arte definitum, q' a' s'it actus entis in potestate, q'ut in potestate e'. Si nomen entis habeat summi: tunc q' hoc loco summi q' entitate, et compo' Physico, motus utroque n' e' hic definitus.

Collige 2°. motus q'q' fia' p' continuationem de p'vult, n' e' hic definitus, excludit q' partem factus intelligi n' actus potestatis aegriti, q' si eos huius numeravit, id fia' ex pte gratia in q' n' requiritur omnia veritas.

Collige 3°. noi generosus, q' in huius hoc lo numeravit in motus, intelligit aduersum q' q' fuit hac p'cedit ad deficiens, ut n' ex pte illam posuit: id q'ut incendit formam substantiam habere remote.

Collige 4°. huius n' nominasse motus entelechiæ q' esset perfectio, q' si vellet motum ei absolute perfectiorem, id incoar' ut re vera e' motus.

Quæstio 2^a,

Et successio et continuitas ad
essentiam motus p'line
ant'

1° motus e' ois motus ei successio, et continuum, suc-

cessivo. n. in co. uisibili, qd. fia. integrum n. aequalit, id una
part. post aliam, qd. exprimitur in defici. illis ueris, sed
entis in p. q. ut p. is est. Et sic de q. si motus est quid
p. manet, motus n. est. n. qd. manet, q. tale mouet.

2° certu. e. oim. motu. e. i. n. u. m. q. motus e. u. =
dentia: id tendentia, importat. i. n. u. m. : qd. motus.
Dein si motus n. fuerit i. n. u. m. p. q. fuerit q. instan-
tiam certi temporis: id hor. e. falsum, q. in se q. mo-
bile gerere in tempore qd. data. in i. n. u. m. . Itaque
n. est unus motus i. n. u. m. temporalis, id multiplex
instantaneus.

q. 2^a. Vtrum successio sit essentialis motui?
Res affirmatiue. 1° quia motus iste intelligi nequit sine
successione. 2° quia per illa 2. motus instantaneos, quo cad-
forma p. u. i. p. o. t. e. s. p. i. a. t. e. d. i. s. t. i. n. g. i. : qd. e. essentialis motui.
Vnde patet non esse successivum negationem simultatis, sed
p. illam explicari, esse tamen positivam entitatis de essen-
tia motus positivi.

q. 2^a. Vtrum continuitas sit essentialis etiam
motui? Insuper respondet. Negatiue, sed immerito, omnibus
n. argumentis, quibus id probare intendit, p. s. i. e. t. e. d. e. m.
ostendere de successione, ut legenti articulum 3° plani fiet.
Res itaq. affirmatiue. 1° quia motus est fluxus forme: sed
fluxus essentialiter est continuus: qd. e. motus. 2° si ap-
paret per intellectu. continuitas 2. motu. l. tunc motus in-
tellectu. ut constans mutabilis est, q. sunt indiuisibilia
copulantis partes motus: s. n. si. 2°. qd. iam n. est una
mutatio: si. i. m. qd. motus negt sine mutabilis esse intel-
ligi, ac p. n. esse sine i. n. u. m. : qd. hanc est de
illo, essentialis. In intellectu. n. e. a. s. s. e. r. e. qd. motus n. e.
debet i. n. u. m. i. n. p. i. s. s. e. , n. e. c. o. p. u. l. a. t. i. s. , n. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. s.

Questio 3^a

An motus ad terminum in quo tendit,
et

sed terminus recipitur in patiente: 1° si actio. 2° si actio
transiens inhaerere in agente n' est transiens, sed im-
manens: 3° inhaerere in patiente.

Quodam quo modo distinguitur actio a passione.
Respondet Cursus modaliter sed immerito distinguitur n.
in virtutibus, quia idem motus prout excedit ab agente e'
actio, prout recipitur in patiente e' passio.

Philosophus 1°. Actionem n' esse relationem, unde
de h' haec est in agente, in illo n' est actio. 2°. Philosophus
n' ideo asseruisse mundum esse ab aeterno, quod exprimeret Deum
mutatum in per actionem creandi, si in tempore daretur agens
gestasse actionem in agente recipi, quia ipse mundum ab
aeternitate potuit eo quod n' intellexit, qua ratione per-
se Deus sine voluntatis mutatione novam rerum crea-
tionem motu.

Philosophus 3°. Actionem esse in agente extrin-
seca, et sic ipsum agens denominari, quemadmodum vi-
sio denominat patientem visum, in quibus n' est
extrinseca.

Philosophus 4°. Num ignem calefacientem
duo loca simul haberet duas actiones, in quibus
producat in uno loco, si enim una est actio
optime probetur esse in agente, quod alioq' esset in du-
plex in quibus, id est duplici loco, quod fieri non
potest.

Quaestio 2^a

Utrum in mobili an in cor-
pore circum iacente
inhaereat?

By indurere in mobile. Sec^o auct. Phi. 2°. latro An.
 gel^o 2° spiritualis: God recipit in corpore uicino: God An.
 gelo. 3° pot in latrone q' daret in uacuo.

Regaly in q's nam sit tunc latronis By 2° ubi, q^o h^oid
 motu locali acqrite: 2° Vbi m^o xij locata.

Vic^o 1° Actus ex pbat motu locali e' pfectiori alioq, q'
 p cum n' e' mobile in pfectate ad aliqd intrinsecu q' mutet.
 Go ex inia Phi tunc latronis n' d' ubi, id sufficit. By Phi
 int' ill' est aliqd intrinsecu reate, ut e' illud q' acq' p' nate:
 none et aliquid, n' modale q' acqrite p' latrone. Vn' co'itio
 nulla e'.

Vic^o 2° Actus d' exp'it Vbi ut tunc latronis: Go illud talis e' By
 neg. co'itio. Satis. n. e' q' d' d' lat' exte. illud ex p'bauit, ut fecit
 p' sufficit. Vic^o 3° Sufficit corpus uicino e' tunc motu: God Vbi.
 By neg. anq, ut pot in uacuo, in q' n' e' sufficit, Vn' jndo q' d' acq',
 p' p' accens, ut contingit in pleno.

Caput 4^m 5^m 6^m 7^m

Questio 1^a

Possit ne viribus n^o dari in reb' infinitis?

Infinitum qd attinet ad presentem disputationem e' infinitum actu
 l' infinitum potestate. Vn' infinitum actu duplex e' Vnum
 qd ita appellat' p'prie et d' infinitum mathematica: Al.
 terum qd ita appellat' improprie. Infinitum actu p'prie sit
 qd actu continet infinitas p'p' et q'les uni certae, n' como.
 nicanter in se, sicut q' existentes. 1^a parte excludit p'p'
 infinitas p'portiones q'ntitatis finita, q' a q'les n' it.
 2^a excludit infinitas partes, etiam aequales in q'ntita.
 te finita, quia n' sunt aq'les uni certae, continentur. n.
 duae dimiditates aq'les inter se, et tres tertiae, et q'
 tuor quartae, et sic in infinitum, verum haec non sunt
 uni certae aq'les.

3^a parte excludit per unitatem. Dicitur quod sunt infinitae digitales
 uni certa. Reg. 1^a amplexu, 2^a sunt communicabiles nam si quis
 se certa assignet duas palmos, deinde unde medio palmum efficit,
 efficit palmum comensurabilem in utroque palmo, de sic de ceteris.
 4^a particula excludit tempus et in opinione Aristotelis, quod hinc po-
 suit ab aeterno, quia illius partes non essent simul existen-
 tes.

In finitum actu improprie dicitur quod continet alios infinitas per me-
 odine 1^a 2^a 3^a, et continentur ad continuationem respectu ut sunt
 infinita puncta in linea. In finitum potest dicitur illud quod infini-
 tum per se continet, et est in triplici dicitur 1^a n. in successione ut tempus
 et motus si unitis caruissent. 2^a dicitur ut habet quantitates quod in per
 proportionales dividit potest in infinitum, 3^a dicitur aditio, quod in infinitum potest
 augeri, ut nisi accedat unitatum, de infinitum potest dicitur, quod actum
 perfectum hinc non potest.

Quia 1^a dicitur utriusque non potest dari infinitum actu proprie. Dicitur
 neg. Sed 1^a quia non potest effici corpus, et corpora nisi sub caliam-
 bitu: non potest effici infinitum. Sed contra quia quod continetur fi-
 nito spatium infinitum non est id spatium sub caliam bitu est finitum:
 Sed in eo quod infinitum corpus effici neg.

2^a quia nulla subiecta creata potest esse infinita. Sed quia 1^a materia
 1^a et sic est proprie nisi: 1^a est informans et finitum per rationem quod informat
 2^a dicitur est per se subsistens et a deo creata, ac per se habet esse partem partem,
 et quod in se est finitum. Hinc est infertur nullum potest dari actus in-
 finitum natura, quod responderet esse finitum subiecti ac per se infinitum.
 Sed tandem ex sacra pagina ubi dicitur, Deum omnia in numero, pondere,
 et mensura ferre.

Quia 2^a dicitur infinitum actu improprie dicitur in rerum natura? Dicitur affe-
 ctu habetur. Per in quibus habet quantitate. Quia 3^a dicitur infinitum po-
 testate successione et neg. daretur in se motus et tempus essent ab-
 aeternitate ut per. Quia 4^a dicitur infinitum potest dicitur divisione et
 adiectione dicitur natura? Dicitur affe. Si in quantitate dividatur, in infinitum,
 dividit potest, et sic nisi partium in infinitum augere: adtem
 in se quod quantitates in subiecto dividit nequeat in infinitum, quod res natura
 terminantur usque maximum.

Nota est 1^a in quantitate palmarum Dicitur non leri infinitas lineas
 palmarum

palmaris, de lineam unam in infinitas per palmaris duplicatam.
 In 2° si infinita actu, ut non habet infinitas reles, ut aliarum par-
 tium aliarum hinc palmaris infinitas, 3^a ad reales reles opus
 erat ut essent infra actu plura ista sit.

Nota 2° verum est, quod incho lumen in sum. A p. momento
 mittit lumen in corpus B, et deinde movetur versus tale corpus, lin-
 quens instanti assignabili ex sequenti bus unig hora manus sit
 lumen in corpore B. Tale ta n. regit, quod in fine hora lumen sit
 infinitum, 2^a ista instantia, quod si infinita, n. si assignabilia
 unum post aliud ordine, quod n. assignabo sequitur in tem-
 pore infinita instantia quod transudat per unum unig finitum de-
 poris unig, si per instantes.

Nota 3° Autem n. negat infinitum in rebus inma-
 terialibus, ut animalibus, cum n. generabilibus per horum generat
 a b. eternis et aias et immortales dicitur, nec a ferre de-
 heret quod actu darentur aia infinita actu. Quod si quod infinitum
 et in rebus immaterialibus illud negat condant, quod n. loqu-
 tum abuenus.

Questio 2^a

Possit ne infinitum actu divina virtute dari?

Hic cursus. a. 3° quod habilem est utramque partem negat per secundam.
 utrumque per finitum opponit et destruit. Nota quod apud cursum
 videtur signa quod de celli vitalitate minime in compendium rediga-
 tur.

Questio 3^a

Quomodo spe possit alia perfectior a Deo infitv exari?

Grasse 1° quod nulla sequi implicatio. 2° quod ex opposito re-
 quirit ex luxuri divina potam. 3° quod esset divina est infi-
 nite perfecta: 4° et in infinitum imitabilis, ut non n. dabit
 aliis ipis, quod ista illum imitabili, ut n. possit dari alia,
 quod istam essentiam perfectam imitabili.

accessum

Dices 1° Quis n^o pot^{est} facere alijm substantiam igno^{sc}entem mat^{er}iam?
q^o n^o poterit facere ipse in infinitum perfectiones. Et neg. certum q^o
perfectio crescit proportionaliter ad Deum, unde impossibile est pervenire ad
nummum infinite perfecte nempe Deum. Et impossibile est provenire
ab ipso Deo, quem n^o repugnat in alij substantia est max^{ime} q^o iⁿ mat^{er}ia.

Dices 2° Universitas spirituum perfectissimum est q^o infinitum; q^o
ultima illarum poterit assignari, q^o n^o pot^{est} alia est perfectior. Sed
concedendo anq^{ue} investigata de infinito catholice mat^{er}ie, n^o de infi-
nito synecdochice mat^{er}ie, hoc est infinitum q^o procedente q^o universitas
illa spirituum, est infinitum 2° mo, et continet in se perfectissimum spiritum, q^o
nulla assignari pot^{est}, q^o ut infinite perfectus, nec q^o alia perfectior dari negat,
sicut in magnitudine nulla est assignabilis pars, q^o ut infinite minima,
nec q^o n^o ut alia min.

Dices 3° ipse procedunt a Deo luti bonitate: id alij sine
merito, q^o n^o pot^{est} alij est min^{us}, nec mag^{is} cedens ad Unitatem. Vg.
Signari, q^o alij dabit ipse q^o n^o pot^{est} alia dari merito, nec mag^{is} ac-
cedens ad Deum. Sed neg. certum debet n^o inferre posse ipse
in infinitum creari perfectiores sicut numerus pot^{est} in infinito crescere.
Et dari alij, q^o Deus imp^{er}fectus, q^o nec pot^{est}, q^o concedens in ma-
j^{or}e.

Dices 4° Quis n^o pot^{est} spiritum h^{ab}ere redere perfectorem, nec p^{ro}ve-
niat duas ipse aq^{ue} imp^{er}fectione. Sed nec poterit creari ipse in infi-
nitum perfectiores. Et neg. certum q^o in n^o regit implicatio, q^o respectu
ex eo q^o Deus auget perfectiorem esse h^{ab}ere mereret n^o, et n^o man-
ret eadem h^{ab}ere sp^{iritu}: et ex eo q^o p^{ro}venit duas ipse aq^{ue} perfecti
essent n^o ut supponit, et n^o essent aq^{ue} perfecti, q^o ipse dividit.
res gen^{er} nec h^{ab}ere dicitur inq^{ue} perfectior, aq^{ue} n^o h^{ab}ere perfectiorem
aq^{ue} tam.

Dices 5° Universum n^o pot^{est} est pulch^{er}is, aut perfect^{is}: q^o n^o pot^{est}
h^{ab}ere perfectiores ipse in infinitum. Sed disting^{uitur} anq^{ue} ut n^o investigata
de pulchritudine et perfectione dy^{nam} positionis, et actus, una ea q^o n^o
universum constat, utrumq^{ue} i: n^o de pulchritudine et perfectione ip^{er}-
sum rerum in se, fallum est. Unde contra nit^{etur} alij contra n^o.
Q^o dicitur de ipse d^{omi} n^o s^{an}cti de q^uant^{itate} re creata, ut n^o est in re
creatum ita q^u n^o est amplum, l^o gradu intensum, q^o n^o pot^{est}
Deus infinite procedendo aliud mag^{is} perfect^{is} p^{ro}venire. Q^o 4°

Quæstio 4^a

Nam quodlibet infinitum à Deo cognoscatur?

Acta 1^a D^eus cognoscit infinitum & n^o intelligit de infinito s^o.
 Meta sumpto & negat^e finitionis, ne de infinito meta sumpto p^o
 q^o de infinito. D^eg. qualitatis in cognoscit confuse, q^o h^o ab h^o
 tale infinitum cognoscit. 1° e^o de infinito meta s^o in cognoscit di
 t^ota, q^o infinitum h^o in se ipso, h^o in alio s^o aut successive cognos
 citi. D^e 1° q^o D^eum q^olibet infinitum comprehendere: et si nul
 lum successive possit cognoscere. 2° e^o pars: q^o intellectus d^eus ha
 bet vim infinitam in cognoscendo, et efficit in q^o cognoscit infi
 nitum e^o in representando: q^o cognoscit infinitum. 3° e^o D^eus om
 n^o p^ohendit suam omnipotentiam: s^o illa efficere p^ot infinitum
 syncharogore matrice, q^o n^o tot q^o plura: s^o ut intellectus q^ota, ut
 efficit p^ota, cognoscit.

2^a pars q^ota q^o successive cognoscit partim e^o in
 actu, et partim in p^ota. 1° D^eus n^o p^ot ee in p^ota ad aliqd cog
 noscendum aliqd q^o novam cognitionem mutaret: s^o n^o p^ot cognos
 cere successive.

Acta 2^a D^eus n^o s^ot intelligat infinita, cognoscit sim
 pliciter intelligentia, q^o concipit res secundum se s^o et n^oia
 intuitiva, q^o eas sub e^o existentia comprehendit. D^e utroq^o n^o
 D^eum cognoscere infinita, q^o D^eus p^ofecte cognoscit ea oia, q^o
 in efficit d^eus representat: s^o in ea representanda cogitatione s^o
 gelorum, et animarum, et q^o iam s^o, et q^o vult in infinita: s^o in
 tendit.

Ad h^o 1° D^eum cognoscere p^ot p^oportionalis q^ontatib^o, ut illa
 sunt, cum n^o ibi nulla s^ot q^o n^o s^ot alia minor h^ois et p^ot, nullam
 D^eus cognoscit, q^o n^o cognoscit aliam min^o et d^eu^ontem in p^ot. Ma
 tis 2° ex eo q^o D^eus n^o s^ot q^o p^ota cognoscit res D^eum comp^ohen
 dere actu infinita. 2° in ex eo q^o p^o p^ot efficere n^o s^ot q^o p^ota,
 res cum p^ot in infinita actu p^oduere, q^o ex p^oductione infini
 titi s^ot exhaustio p^ota d^eus n^o ex cognitione actuali infi
 niti syncharogore matrice.

Liber Quartus Physicorum

Caput .1.^m. 2.^m. 3.^m. 4.^m. et 5.^m.

Quaestio .1.^a

Recte ne Aristotiles naturam loci explicarit?

Ora 1^a qd ut locus. Hic ex Aristotele locum esse superficiem corporis am-
bientis. Hic qd ea, qd de loco dicitur comprehendit superficiem corporis am-
bientis ut est sphaera, plenum, vacuum. Qd superficies loci est. Non
enim negamus hanc superficiem retorem contineri ad corpus contentum
et si retorem agilitatis, si nempe corpus contentum habeat qd in-
talem si non qd agilitate lapidis. Hic. Denudati non vult in loco ab
Aristotele descripto.

Unde colligitur 1° qd locus dicitur hanc vim conservandi res
et accipiendum qd superficie nuda (sic enim non est aliter, sicut nec
invisibile) qd effecta agilitatis ad corpora luenda idoneis.

Colligitur 2° bene posse rem mutare superficiem qd mo-
veati, ut patet in terra, qd immota aliam ad aliam accipit superficiem indomit.
Colligitur 3° superficiem posse moveri sicut ex accidente ad mutati-
onem corporis circumfusum, qd non Aristoteles dicit locum esse im-
mutabilem loquens de superficie sumpta in rem ad superficiem
imaginariam, qd sic immutabile est impossibile. non est qd in-
superficiem realiter moveati et ex accidente dum conservat rem
ad superficiem, qm non in loco est qd ipsa loci imaginatione
fingimus.

Colliges 4° si unū corpus sit partim in aq^a partim in aere
ascendendum est in uno loco, et sufficit ex illis duobus q^uasi parti-
alibus aq^ua et aeris composita. Si u^o duo corpora penetrata am-
biant ead^{em} sufficie dicenti duo locos n^{on} unū q^ua sufficit mul-
tiplicitas suggestio^{rum} ut dicenti duo a una fia^t adiectiva
loci unū, ut una albedo in duobus la^{te}ribus efficiat duos la-
tes albos.

Colliges 5° n^{on} opus est ut sic q^uod moueri aq^ua suffi-
ciat, ut pat^{et} in Angelis, q^u n^{on} circumsequenti^{ur} 2° sufficie corpora,
cum sint spirituales. Colliges 6° opus est ut sufficies ita am-
beat corpus, ut ei addeat, et tota toti, et pars parti^{al}it,
iⁿ mo^{do} n^{on} 2° Christus in iⁿuitate in Sacramento, cum sic ibi
definitive.

Questio 2^a

Utrum supremum celum in loco sit?

Nomine sup^{er}mi celi intelligit^{ur} iⁿ mobile supra q^uod Arist^{oteles} n^{on} ag-
nouit aliud celum. Apperuit ip^si Arist^{oteles} iⁿ mobile n^{on} est
in loco p^{er} se, et actu, q^ua n^{on} a nullo alio circumscripta: id p^{er} ac-
tū, et potestate q^ua, q^ulibet pars ist^{ius} celi ita est ab-
soluti inherens ut si separaret^{ur} esset in ea ut in loco p^{er} se.
Non negant Arist^{oteles} iⁿ mobile h^{ab}ere locum intrinsecum, q^uo^{ia} p^{er} se
hoc n^{on} acquirit p^{er} suum motum. Nos t^{ame}n q^uod alios celos supra
iⁿ mobile agnosca^{nt}, illud q^uo^{ia} p^{er} se actu et p^{er} se h^{ab}ere locum ex-
trinsecum asserimus de si q^uo^{ia} existit de celo Empyreo, dico il-
lud h^{ab}ere locum potestate, q^uo^{ia} q^ulibet d^{icitur} pot^{est} condere aliud
corpus, iⁿ illud ambeat.

Questio 3^a

Utrum singula elementa in mundi universi- tate proprium sibi locum vendicent?

Respondeo q^uod terra d^{icitur} ignobilitate et pondus, infimum cum s^{it} in
a^{er}

aq. q^a ming⁹ grauis 2^m. Aer q^a leuis 3^m. Ignis q^a leuis 4^m. ad i^mbit⁹
 istos locos, q^d dicitur ex his elementis sic sua uelut ut per: deinde optima dispositio
 q^d ista elementa disposita sunt ut unum in altero uicino q^dam q^dlibet
 gignat, ut q^ddam fuerit, q^d terra e^t arida et frigida. aqua frigi:
 da et humida. aer humidus et calidus. ignis calidus et siccus

Nunc dicas 1° ignem n^o e^t in concavo lunae, ex eo q^d in
 n^o nobis succat. Res. n^o succat q^d ibi e^t nimis rarus et tenuis. lux
 autem indiget corpore compacto ut splendorem iaculetur. Nunc et si
 cas n^o e^t illic ignem, q^d caliditate debet montium iuga, q^d
 in frigida sunt. Res. n^o illa adhuc nimis distat ab igne. Nunc
 item dicas ignem ibi geriturum respiciente illic p^o abula. Res.
 n^o ibi per idcirco q^d contrarietatem ascensionem, et q^d inibi e^t in
 eximia magnitudine.

Nunc dicas 2° aerem n^o e^t in suo loco nato, cum n^o conserue:
 tur, imo a concavo ignis corrumpat. Res. n^o oportere locum na:
 turalem ita rem locatam laeri utrumlibet in facili detrimetur:
 id sufficere q^d ibi ming⁹ detrimetur accipiat, q^m alibi accipiet, et
 q^d alia ex se dum agna in se conuertit. detrimetur recipietur.

Nunc dicas 3° locum natem debere corpus locatum un:
 deq^{ue} ambire q^d in n^o fuit sufficiens aeris in aqua, cum aer n^o
 ambiat magnam ex se terra, et deinde terra ambiat aquam
 q^m intra se continet. Res. n° 1° natem oppositorem elemen:
 torum ita e^t debere cibem, ut terra ab aqua, aqua ab
 aere contineretur, n^o ob omnia imprimis et brutissimum
 genere trocha atq^{ue} e^t proclit ita disponere Deo.

Nunc dicas 4° locum n^o e^t sup^{er} terram, et e^t a con:
 cavo aeris usq^{ue} ad centrum terre si n^o foramen fiat usq^{ue} ad
 centrum terre, aqua quod dubio usq^{ue} ad illud laberetur. Res.
 n^o in eo euentu aquam lapsum n^o ui^{de} foras, et in cli:
 natione parti, id est impetu, ne daretur uacuum. Si fo:
 ramen est aere repletum ut se (elementa ut p^ote grauis)
 subiceret elemento leuiori, et aeri.

Nunc dicas 5° aquam n^o e^t in loco nato in reciproco
 alia perenniter agitetur. Res. n^o hanc agitacionem q^d n^o sit na:
 turatim aqua 1° p^oriam facit, n^o e^t p^oriam, imo
 1° nam: si n^o p^oriam spectetur aqua, et q^d ut susp^{er} ingenio

celestibus corporibus obtemperat, q' si de acceptus et recessus in mari.

Ne dicas ultimo q' mlibet terra grem niti, ipsum mundi centrum occupare: q' n' e' locum ipsiq' concavum aq'. B'n. n'q. continens ideo n' q'libet pars terra ad centrum p'p'ingere consistit: a illic electum influxum ad ne sue locutioni com'p'cuipit, et minus contrarij opugnati, hoc t' n' d' s'libet coming' sufficiens aq' sit illiq' locus ex'bitus.

Questio 4^a Possit ne duo corpora sit e'?

Sta 1^a q' duo corpora nati possunt e' sit. B'n. q' d' ex'p'ia elegy. Maxu, q' inferre aquam sursum n' capiunt, q'ndu' aere plene sunt s' d' u' p'foramen sup'q' aq' intus est inspiratioe attractiq' aqua locum d'at.

Hinc collig' nec aquam e' in eod' loco cum pane madefacto, nec ignem in ferro ignito. nec aquam cum cinere in eod' vase, q' si vas cinere plene tantum sumit aq'm q'nta si e' sine cinere p'peret id e' co' d' q' cinis aq'm in vaporem habitaq' illud cum q' et p'p' cineris tenuioris exhalat' et sic n' manet cinis in ead' loca, in q' maneret sine aq' nec d'at' q' p'p'et in e' sine cinere. Ne tandem nimos e' in eod' loco cum aq' in cypho. V'g. q'ndu' in cyphum plenum mittit' p'p' aq' in cumulum ad medium intromittunt s' s'ccat'um labiorum cyphi, q' n' man' defiant mox dilab'at' aqua.

Sta 2^a q' duo corpora divinit' sit e' possunt? B'n. affl. V'g. p'p' in Christi resurrectione, Christus n' clauso sepulchro surrexit, et ex alijs notis fidei testimonij. V'g. p'p' dari divinit' p'p'et'is q' possunt duo corpora q'ntalibet replere sit eod' locum. P'p' n' q'libet penetratio resistat alibi unich'it' q' p'p'it'.

Collig' 1° q' divinit' posse q'ndam p'p' e' penetrat' unum p'p'et' e' eod' corp'is. q' si V'g. p'p' unig' brachij ita ad unum aliquem situm replent' ut eod' brachium digito. V'g. in cludat' adhuc h'bit' brachium maiorem mollem q'nd' digito. sicut mille p'p'ia ubi t' q' ad unig' ubi t' longi e' d' n' em' p'p'it'.

Placuisse & idcirco desinet hinc mai longitudinem, qm ha-
 beat unum cubitū.

Quæstio, 5^a.

¶ idem corpus sit in duobus locis
 divina virtute eē qværit?

Respon. 1° q^o duo corpora possunt eē in uno loco: q^o ut unū
 corpus in duobus locis. 2° mirabilis eē corpus Christi Domini
 eē in celo nō natū circumscriptivè et in Eucharistia nō
 signatè definitivè, qm eē in alio loco, nō, q^o eē in celo natū.
 3° m^o docet Petrus: q^o 2° divinitus eē p^oterit. 3° nulla
 dabit implicatio in eo q^o Christi Domini in Sacramento ma-
 nū suam videndam exhibeat: id in hoc euentu manus erit
 in loco natū, ut eē in celo: q^o ista.

Dubitatib^{us} 1° ¶ q^o g^o d^o Deus p^oterit Petrum q^o eē
 Romæ, Thysigone, id faceret p^o actioem trahim ad ubi
 an ad eē Petrus? Respon. 2° q^o in n^o dabit mutatio loci q^o
 id ex eo q^o Deus conferat eē Petro Thysigone, sine spe-
 ciali alio Dei concursu, aq^o Petrus novum ubi Thysig-
 gone.

Dubitatib^{us} 2° ¶ actio q^o dabit eē Petro Thysigone sit
 ead^{em} q^o dabit eē Petro Romæ? Hic Cursus Verū eē
 glab^ole, glab^ole in d^o, eē ead^{em}. 1° q^o si Deus relin-
 quat corpus Christi Domini in Sacramento ut occupet
 locum, 1° suam nam, n^o dabit illi eē p^ovisiam actioem.
 2° si m^o eē ista Non in^o dicit Petrus de novo P^oterit Thy-
 sigone, q^o iam h^obat eē Romæ.

Abatib^{us} 1° ¶ opinionem Cursus accidentia q^o ordinem
 hinc ad locum, sine ad d^o l^o sunt idem cum eo, ut iacere cubo
 Moveri genere, perculi eē n^o oppodere eē in petro Thysigone
 q^o sunt in Petro Romæ, sicut nec sunt ubi et locus.

Abatib^{us} 2° ¶ in opioi Cursus altera accidentia d^o
 h^o illi convenire sine novo miraculo, itaq^o nō Romæ sit q^o.